

Van-e szabadulás a szegénységcsapdából?

PUBLICISZTIKA - LXIII. évfolyam, 7. szám, 2019. február 15.

„Sors bona, nihil aliud”- Jó szerencse, semmi más (Zrínyi Miklós). A jelszó sokak számára reményt kínáló csodagyógyszernek tűnt. Ám, mint a legtöbb csodagyógyszer, vagy nem mindenkire hat, vagy mellékhatásai nagyobb veszélyt jelentenek, mint maga a betegség. Ez az oka, hogy sokak, amikor végre rájuk mosolyog a szerencse, nem tudnak vele mit kezdeni. Azok pedig, akik leginkább rászorulnak, többnyire ott keresik a szerencséjüket, ahol csak ráfizetni lehet. A Green Travel utazási iroda olcsó útjairól csak a vak nem látta: a tulajdonosok nem akarták lebonyolítani az utazásokat, csak a pénzt kívánták beszédni. Bróker Marcsikának voltak ugyan gazdag ügyfelei is, de áldozatainak jó része az alsó középosztályból toborzódott. A szegények folyamatosan „tejelnek” az államnak - 16-féle sorsjegy vásárlásával -, és 100 milliárddal a kaszinótulajdonosoknak is. Miért mindig éppen a legszegényebbek „szívják meg”?